

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(123)

13. posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej
w dniu 5 lutego 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości (druk senacki nr 49, druki sejmowe nr 70, 155).
2. Rozważenie powołania podkomisji „Przyjazne Państwo”.

(Początek posiedzenia o godzinie 17 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Tomasz Misiak)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę o zajmowanie miejsc.

Widzę, że mamy już kworum, tak że będziemy mogli powoli zaczynać.

Witam państwa serdecznie na dzisiejszym posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej Senatu Rzeczypospolitej.

Chciałbym przeczytać na początek propozycje punktów dzisiejszego porządku obrad komisji.

Porządek obrad przedstawia się następująco. Pierwszy punkt jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości. Otrzymaliście to państwo w druku nr 49; druki sejmowe nr 70 i nr 155.

Punkt drugi jest to wniosek do marszałka i dyskusja na temat powołania podkomisji „Przyjazne państwo”. Myślę, że w miarę szybko uda nam się nad tym tematem procedować.

Czy macie państwo jakieś uwagi do przedstawionego porządku obrad? Czy chcecie uzupełnić go o jakieś punkty?

Nie widzę zgłoszeń.

Możemy w takim razie przejść do punktu pierwszego: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości, druk senacki nr 49.

Witam też gości z ministerstwa.

Panie się przedstawią, bo przepraszam, ale nie miałem możliwości przeczytania listy.

Proszę od razu o zabranie głosu w tej sprawie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Chojna-Duch:

Dzień dobry. Elżbieta Chojna-Duch, jestem podsekretarzem stanu w Ministerstwie Finansów, i pani dyrektor Joanna Dadacz z Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Bardzo nam miło, witam serdecznie.

Od razu przekazuję głos w sprawie tej ustawy. Proszę o krótkie jej zreferowanie i informację na temat planowanych zmian.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Chojna-Duch:

Tak, ja byłam również dziesięć lat temu, ale odpowiadałam za inny obszar, za budżet państwa.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

A teraz też za podatki.

Jednoznaczne zasady rachunkowości, sprawozdawczości finansowej, jak wiadomo, są niezbędne, zwłaszcza wobec coraz bardziej złożonych procesów gospodarczych i konieczności ich prawidłowej ewidencji. Muszą być to zasady przejrzyste, jednoznaczne. Ale równocześnie wobec procesów globalizacji konieczna jest standaryzacja, ujednoczenie reguł między poszczególnymi krajami. I jest to oczywiste.

Jednocześnie należałoby podkreślić, że przepisy unijne muszą w związku z tym być doskonałe i są stale doskonałe. Stają się właśnie bardziej precyzyjne, jednoznaczne, a nasze prawo musi być do przepisów dyrektyw odpowiednio przystosowane; jak to się nazywa obecnie – transponowane. W tym kontekście nowelizacja ustaw zmieniających ustawę o rachunkowości, która dostosowuje je do dyrektywy 46 Parlamentu Europejskiego i Rady, jest bezwzględnie koniecznością.

Termin realizacji przepisów tej dyrektywy upływa 5 września 2008 r. Zmiana prawa w tym zakresie dotyczy w szczególności następujących zagadnień: wykazania nieuwzględnionych w sprawozdaniu finansowym umów, mających istotny wpływ na ocenę sytuacji jednostki, wykazania w sprawozdaniu finansowym transakcji zawartych ze stronami powiązanymi, podmiotami powiązanymi, jeżeli nie zostały przeprowadzone na warunkach rynkowych i podania w sprawozdaniu finansowym wynagrodzenia biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej za świadczone na rzecz jednostki usługi z wszystkich tytułów.

Ten cel transpozycji przepisów dyrektywy został zrealizowany. Równocześnie, co wynika z naszych krajowych wymagań, udoskonalono przepisy ustawy w celu ułatwienia stosowania przez jednostki i sprawowania nadzoru właścicielskiego. Dokonaliśmy także pewnych uproszczeń w stosunku do mniejszych jednostek. Dotyczy to między innymi doprecyzowania pojęć z zakresu konsolidacji sprawozdań finansowych, na przykład pojęć: grupa kapitałowa, jednostka dominująca, jednostka zależna, jednostka stowarzyszona współzależna. Te pojęcia są sprecyzowane. Wprowadzono ułatwienia dla przedsiębiorców przez odstąpienie od obowiązku zamykania i otwierania ksiąg rachunkowych w uzasadnionych przypadkach oraz umożliwienie prowadzenia ksiąg rachunkowych jednostki w jej oddziale, a także wprowadzono obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych przez przedsiębiorstwa państwowe i przeliczania operacji wyrażonych w walutach obcych na złote polskie.

Druga grupa przepisów, które zostały zmienione w trakcie tej nowelizacji, to przepisy merytoryczne, dotyczące usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, które powodują ich uproszczenie, można powiedzieć – pewną racjonalizację. I tutaj można wymienić następujące istotne regulacje: wprowadzenie jednolitej definicji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, wydanie certyfikatu księgowego wyłącznie po zdaniu egzaminu państwowego, wprowadzenie stałej komisji egzaminacyjnej ze szczególnym uregulowaniem jej funkcjonowania. Te wszystkie zmiany mają właśnie ten sam cel – dotyczą prowadzenia ksiąg rachunkowych i mają zebrać te przepisy w jakiś jeden sensowny i bardziej racjonalny system.

Ustawa co do zasady powinna wejść 1 stycznia 2009 r., przy czym przepisy z tej pierwszej części, transpozycji dyrektywy, weszłyby w życie już czternaście dni od dnia ogłoszenia ustawy i miałyby po raz pierwszy zastosowanie do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się już w 2008 r. Osoby zainteresowane zaś i uprawnione do otrzymania certyfikatu księgowego bez egzaminu mają przedłużony okres na zastanowienie się, czy chciałyby skorzystać z możliwości egzaminowania przez Ministerstwo Finansów, czy też ukończenia bez egzaminu. Jest taka możliwość pod warunkiem złożenia odpowiednich dokumentów do 30 czerwca 2010 r.

23 stycznia tego roku projekt został uchwalony przez Sejm i do ustawy dołączono pięć rozporządzeń ministra finansów.

Jednocześnie mamy, jako rząd, do przekazania informację, że dzisiaj na Radzie Ministrów został uchwalony projekt kolejnej ustawy zmieniającej ustawę o rachunkowości, w skrócie, nazwijmy to, tak zwanego pakietu posła Szejnfelda, zwiększającej z 800 tysięcy euro do 1 miliona 200 tysięcy euro obowiązek przejścia z ksiąg o charakterze bardziej złożonym, rachunkowym na książkę przychodów i rozchodów. Przepis ten miałby obowiązywać już w 2008 r. Przejście to miałyby charakter dobrowolny. Informuję o tym w kontekście autopoprawki zgłoszonej jeszcze w Sejmie przez pana posła Steca. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Jest również obecna pani poseł sprawozdawca tej ustawy, pani Bożena Szydłowska. Serdecznie witamy.

Czy chciałaby pani jeszcze zabrać głos w sprawie tej ustawy?

Posel Bożena Szydłowska:

Pani minister generalnie przekazała wszystkie odczucia, jakie mieli posłowie w trakcie posiedzenia specjalnej podkomisji, która była w tym celu zwołana po pierwszym czytaniu w Komisji Finansów Publicznych. Projekt ustawy przeszedł jednogłośnie na sali sejmowej.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi dotyczące ustawy?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Pani Minister! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne przygotowało opinię prawną. W opinii tej proponujemy poprawki, które mają charakter nie merytoryczny, a prawno-legislacyjny. Ich celem jest podniesienie walorów ustawy i zapewnienie jej zgodności z zasadami techniki prawodawczej.

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, to może zaznaczę na wstępie od tego, że godzinę przed posiedzeniem komisji miałem taką szybką sesję telefoniczną z pracownikami Ministerstwa Finansów i kilka wątpliwości udało się rozwiązać. W związku z tym w tych punktach, co do których moja wiedza została skompletowana, ja po prostu zrezygnuję z tych uwag. Poinformuję o tym, kiedy dojdziemy do konkretnych punktów. Moje uwagi zawarte są w opinii w części trzeciej – „Uwagi szczegółowe”.

Pierwsza moja uwaga dotyczy, proszę państwa, art. 1 pkt 2, zmiany w zakresie podmiotowym ustawy. Mianowicie tutaj dokonuje się zmiany pktu 6. Pkt 6, zgodnie z ustawą uchwaloną przez Sejm, będzie brzmiał: „osób zagranicznych, oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, z uwzględnieniem przepisów o swobodzie działalności gospodarczej”. Wątpliwości Biura Legislacyjnego budzi formuła: „z uwzględnieniem”.

Proszę państwa, problem polega na tym, że przepis ten można interpretować w dwojaki sposób. Może to być rozumiane tak, że „z uwzględnieniem” oznacza odesłanie do definicji osób zagranicznych, oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, sformułowanej w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, bądź też może oznaczać i być interpretowane jako nakaz stosowania w tym zakresie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Jeżeli chodzi o zasady techniki prawodawczej, to one są w tym zakresie jednoznaczne: w ustawie nie można formułować przepisów nakazujących stosowanie innych norm. A więc musimy przyjąć tutaj interpretację zmierzającą do tego, że przepis pktu 6 odsyła do definicji sformułowanych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. W związku z tym zwrot „z uwzględnieniem” powinien zostać zastąpiony jednoznacznym zwrotem „w rozumieniu”, co rozwiąże nasz problem. Zasady techniki prawodawczej, §4 ust. 4, nie dają nam w tym zakresie żadnych wątpliwości: przepisów nakazujących stosowanie innych przepisów nie zamieszcza się w ustawie, nie mają one walorów normatywnych.

To jest moja pierwsza uwaga. Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Nie wiem, czy mam omówić wszystkie uwagi, czy omawiać je pojedynczo?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Druga moja uwaga dotyczy art. 1 pkt 43, a dokładnie dodawanego art. 76a ust. 2. W przepisie tym, proszę państwa, znalazło się bliżej nieokreślone odesłanie do odrębnych przepisów. Zasady techniki prawodawczej formułują jednoznaczna zasadę: jeżeli odsyłamy, formułujemy przepis odsyłający, to precyzyjnie wskazujemy zakres spraw, do których odsyłamy, i precyzyjnie wskazujemy akt prawny, do którego odsyłamy. Posłużenie się formułą „odrębne przepisy” przesuwa ciężar wyinterpretowania, co to są odrębne przepisy, na tych, którzy będą stosowali te ustawy. A to ustawodawca musi zdecydować, co rozumie przez „odrębne przepisy”.

Wydaje się, że w tym konkretnym przypadku, art. 76a ust. 2, chodzi o przepisy ustawy o doradztwie podatkowym. Z tym, że w zdaniu końcowym posłużono się tutaj formułą: „w zakresie określonym odrębnymi przepisami”. Moje pytanie brzmi: czy chodzi tutaj o zakres, czy też o zasady i sposób określone w odrębnych przepisach, czyli w przepisach o doradztwie podatkowym? Jak się wydaje, zakres świadczonych usług doradztwa podatkowego został już precyzyjnie określony w art. 76a. A więc wydawać by się mogło, że powinno to być tak, jak ja proponuję w swojej poprawce: „na zasadach i w sposób określony w przepisach o doradztwie podatkowym”.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 43, a dokładnie dodawanego art. 76b ust. 1 i 4. Przepisy te stanowią o wydawaniu certyfikatu księgowego. W art. 76b ust. 1 w zdaniu wstępnym sformułowano normę, w myśl której minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje certyfikat księgowy osobom fizycznym. Czego jest brak w tym przepisie? Mianowicie trybu, w jakim działa minister. Nie wiadomo, czy minister nadaje certyfikat z własnej inicjatywy, czy też potrzebny jest wniosek. W dotychczasowym stanie prawnym minister wydawał stosowny certyfikat na podstawie podania. Ten tryb był uregulowany w rozporządzeniu ministra finansów. W związku z tym wydaje się, że minister właściwy do spraw finansów publicznych powinien działać na wniosek osoby zainteresowanej.

Analogiczna uwaga dotyczy postępowania ministra w przypadku wydawania duplikatu certyfikatu księgowego w razie utraty tego certyfikatu. Zgodnie z ust. 4 minister właściwy do spraw finansów wydaje duplikat certyfikatu w przypadku jego utraty. I znowu nie jest sformułowane, w jakim trybie działa minister. Prawdopodobnie tutaj powinno być: na wniosek osoby, która została wskazana jako uprawniona w wykazie prowadzonym przez ministra finansów. Stosowne poprawki zawarłem w pkt 3 mojej opinii.

I jeszcze jedna uwaga. Wydaje się, że minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie dotyczące trybu wydawania certyfikatów, powinien również określić wzór takiego wniosku celem zapewnienia pewnej jednolitości i uniknięcia wątpliwości, co w takim wniosku powinno się znaleźć. Szczegółowy zakres wniosku uregulowany był w dotychczasowym rozporządzeniu ministra finansów.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego odnosi się do dodawanego art. 76f. Art. 76f dotyczy sytuacji, w której rozszerza się skład komisji egzaminacyjnej w przypadku odwołania bądź śmierci jednego z członków komisji egzaminacyjnej. Proszę państwa, jeżeli przeczytamy zdanie trzecie art. 76f ust. 6, okaże się, że kadencja osoby powołanej w miejsce członka, który został odwołany – bądź który zmarł – kończy się wraz z upływem kadencji komisji. Wszystko byłoby w porządku, niemniej zabrakło tutaj wskazania, że dotyczy to również osoby zmarłej; nie tylko odwołanej, ale również zmarłej. Wydaje się, że to trzeba uzupełnić, skoro wynika to ze zdania pierwszego art. 76f ust. 6.

Ponadto w przepisie tym posłużono się błędnie alternatywą łączną zamiast alternatywą rozłączną. Mówi się „w przypadku odwołania lub śmierci” zamiast „w przypadku odwołania albo śmierci”. Wydaje się, że tu należy się posłużyć zasadami techniki prawodawczej w zakresie formułowania przepisów zawierających alternatywne treści.

Co więcej, pytanie rodzi również to, czy odwołanie przewodniczącego nie jest jednocześnie odwołaniem członka komisji. Jeżeli tak, to wskazywanie w art. 76f ust. 6 przewodniczącego komisji jest zbędne, jako że jest on członkiem komisji. Uwagi i poprawkę w tym zakresie sformułowalem w pkt 4 mojej opinii.

Jeżeli chodzi o kolejne poprawki – dodawany art. 76f ust. 8 i 9 – to mamy problem dotyczący odesłań. Tutaj znowu, formułując przepisy dotyczące wynagrodzenia członków komisji i przewodniczącego komisji, konsekwentnie odsyła się do odrębnych przepisów zamiast do przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Wydaje się, że z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej te odesłania powinny być uściślone i zmodyfikowane w sposób przewidziany w owych zasadach. Jeśli się nie mylę, chodzi tu o ustawę z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy dodawanego art. 76g ust. 3. W art. 76g ust. 3 nałożono na osobę posiadającą certyfikat obowiązek zgłaszania zmiany danych uwidocznionych w wykazie. Z tym, że znowu nie wskazano, komu ta osoba ma zmianę danych zgłaszać. Wydaje się, że osoba ta powinna zgłaszać zmianę danych ministrowi prowadzącemu wykaz. Powinno to być jednoznacznie wskazane.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 43 w zakresie art. 76h, art. 5 oraz art. 6 pkt 2 ustawy nowelizującej. Proszę państwa, art. 76h ust. 1 nakłada na przedsiębiorcę, wykonującego działalność w zakresie doradztwa podatkowego, obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Przepis tej wchodzi w życie czternaście dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie w systemie prawnym pozostaje przepis ustawy o doradztwie podatkowym, który formułuje ten sam obowiązek. Przepis ustawy o doradztwie podatkowym będzie wyeliminowany z ustawy o doradztwie podatkowym dopiero 1 stycznia 2009 r. Jednocześnie w ustawie o rachunkowości nie został uchylony art. 80a, który również nakłada obowiązek w zakresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. W związku z tym, mając na względzie fakt, że adresat normy prawnej musi mieć jeden przepis nakazujący określone zachowanie, należy doprowadzić do sytuacji, że w systemie prawnym pozostanie jeden przepis zawierający normę nakazującą ubezpieczenie.

Biuro Legislacyjne zaproponowało w swojej poprawce uchylenie art. 80a. Przepis przejściowy, art. 4 ust. 4, sugeruje, że taka była wola ustawodawcy, niemniej z jakichś powodów takiego uchylenia nie dokonano. Biuro Legislacyjne proponuje też, aby uchylenie w zakresie art. 46b, który znajduje się w ustawie o doradztwie podatkowym, weszło w życie również czternaście dni od dnia ogłoszenia ustawy. W takiej sytuacji będziemy mieli czystość i jedynym przepisem, nakładającym ten obowiązek, będzie przepis art. 76h ust. 1.

Oczywiście możemy zadziałać w inną stronę, możemy spowodować, aby art. 76h ust. 1 nie wchodził w życie czternaście dni od dnia ogłoszenia. Jest to kwestia przyjęcia tylko pewnej formuły legislacyjnej; tego, w którą stronę pójdziemy. Niemniej przepis nakładający obowiązek może być w systemie tylko jeden.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 44 i pkt 45. W przepisach tych dokonuje się nowelizacji przepisów upoważniających ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania stosownych rozporządzeń.

Jaki jest problem z tym przepisem? Ja tutaj nie proponuję żadnej poprawki ze względu na to, że nie mam dostatecznej wiedzy merytorycznej w zakresie tego, jak powinienem taką poprawkę sformułować. A co chodzi? Przede wszystkim konstytucja, w art. 92 ust. 1, ale też Zasady techniki prawodawczej, wskazują nam na niezbędne elementy przepisu upoważniającego – w szczególności przepis upoważniający powinien zawierać wytyczne.

Przepisy upoważniające, zawarte w zmienionym art. 81 i w art. 82, wytycznych nie zawierają. W związku z tym można poczynić zarzut, że są one niezgodne z art. 92 ust. 1 konstytucji. Co więcej, Zasady techniki prawodawczej mówią, że przekazując jakąś sprawę do uregulowania w rozporządzeniu, nie możemy czynić tego w sposób ogólnikowy, w szczególności posługując się zwrotem „określi szczegółowe zasady”. Od określenia szczegółowych zasad, czy też ogólnych zasad, jakichkolwiek zasad, jest ustawodawca. W rozporządzeniu regulujemy jedynie sprawy o charakterze technicznym, organizacyjnym, proceduralnym.

Wiem, że przepisy w tym kształcie obowiązują w systemie prawnym i w ustawie o rachunkowości bardzo długo, ale to absolutnie nie powoduje, że przez długi czas obowiązywania nabywają one charakteru czy waloru zgodności z konstytucją.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 1 pkt 47 lit. a. Jeżeli chodzi o tę poprawkę, dziewiątą w mojej opinii, to ja uzyskałem stosowne informacje w Ministerstwie Finansów i z tej uwagi się wycofuję.

Kolejna poprawka jest to poprawka do art. 2 ust. 3 ustawy nowelizującej. W art. 2 ust. 3 sformułowano przepis w następujący sposób: osoby, które złożyły wnioski o wydanie po wejściu w życie ustawy, ale przed dniem 30 czerwca... Wydaje się, że takie osoby nie mogły złożyć wniosków przed dniem wejścia w życie ustawy, ale wnioski te złożyć. W związku z tym wyraz „złożyły” należałoby zastąpić wyrazem „złożą”, żeby była czystość, jeżeli chodzi o brzmienie i stronę redakcyjną tego przepisu.

Kolejna moja uwaga dotyczy art. 4 ust. 1 ustawy nowelizującej. Art. 4 ust. 1 ma charakter przepisu przejściowego, czasowo utrzymującego w mocy rozporządzenia wydane na podstawie zmienianego art. 81 ust. 2 pkt 5. Niemniej zastosowano tu dosyć nieszczęśliwą formułę, ponieważ wskazano, że przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 zachowują moc prawną do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 1 pkt 43 ustawy nowelizującej.

Z punktu widzenia czystości przepisów prawa, rozporządzenie absolutnie nie będzie wydawane na podstawie przepisów ustawy nowelizującej, tylko na podstawie przepisów ustawy znowelizowanej w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. Taka formuła jest właściwa z punktu widzenia Zasad techniki prawodawczej – §32 i § 33.

Kolejna uwaga dotyczy art. 4 ust. 2. Przepis ten ma charakter przejściowy. Ja wiem, jaka jest istota i jaki jest cel tego przepisu. Niemniej jednak pojawia się problem: a mianowicie przepis ten napisany jest w taki sposób, że sugeruje czasowe utrzymanie w mocy jedynie niektórych jednostek redakcyjnych rozporządzenia, które utraciło moc obowiązującą.

Zgodnie z §33 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej, nie zachowuje się czasowo w mocy tylko niektórych przepisów aktu wykonawczego, wydanego na podstawie uchylanego albo zmienianego przepisu upoważniającego. Przepis przejściowy, dotyczący tych spraw, powinien być uregulowany w rozporządzeniu, a jeżeli się tego nie da zrobić, powinien przybrać formę typowego przepisu przejściowego, zawartego w tej ustawie. Powinien wskazywać, że komisja egzaminacyjna, której procedury egzaminacyjne są w toku w dniu wejścia w życie ustawy, proceduje na podstawie dotychczasowych przepisów. Taką formułę powinien przybrać ten przepis.

Rozmawiałem w sprawie tego przepisu przejściowego z panią z Ministerstwa Finansów i z tego, co mi powiedziała, panie postarają się przygotować na jutro przepis przejściowy, który będzie odpowiadał zasadom techniki prawodawczej w tym zakresie, bo niestety przy takim sformułowaniu wola ustawodawcy nie zostanie zachowana i cel nie zostanie osiągnięty.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 4 ust. 3. Art. 4 ust. 3 wskazuje, że minister właściwy do spraw finansów publicznych powoła komisję, o której mowa w art. 1 pkt 43, w terminie do dnia 31 stycznia 2009 r. I tu jest analogicznie, jak w art. 4 ust. 1, a mianowicie podstawą powołania komisji egzaminacyjnej i funkcjonowania jej w systemie nie jest przepis ustawy nowelizującej, ale przepis ustawy znowelizowanej w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. W związku z tym

należałoby wprowadzić stosowną poprawkę. Oczywiście nie zmienia to strony merytorycznej, ale od strony formalno-legislacyjnej jest to bardzo istotne.

Należałoby również uściślić, że chodzi tu o komisję egzaminacyjną. Dlaczego? Ponieważ skróty wprowadzone w przepisach nowelizujących nie mają odniesienia do nomenklatury, którą posługujemy się w przepisach przejściowych ustawy nowelizującej.

Ostatnia uwaga Biura Legislacyjnego ma charakter analogiczny do tej, która dotyczyła art. 4 ust. 1. To znaczy – podstawą prawną wydania rozporządzenia będzie art. 76h ust. 2 ustawy o rachunkowości, a nie art. 1 pkt 43 opiniowanej ustawy, czyli ustawy nowelizującej. W związku z tym należałoby zastosować odwrotną technikę.

To wszystkie moje uwagi.

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący. Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy pani minister odniesie się do tych uwag?

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Dziękuję bardzo.

Dziękuję również za te uwagi, dlatego że mają one nie tylko wymiar techniczny, ale też istotny wymiar legislacyjny, a nawet w pewnym sensie merytoryczny. Z większością tych uwag zgadzamy się. Otrzymaliśmy je dość późno, bo właściwie po godzinie czwartej, więc tak na dobrą sprawę czytałam je w samochodzie, jadąc tutaj do Senatu. Oczywiście pani dyrektor zna je nieco obszerniej, o dziesięć minut dłużej, więc jej wiedza jest, można powiedzieć, nieco głębsza, ale też nie jest taka, jaka powinna być. Niektóre z tych poprawek mają charakter bezdyskusyjny.

Z tych poprawek, których naliczyłam czternaście, mających...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ile? Przepraszam.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To zależy, jak się liczy, tak, tak. Ale takich bloków istotnych kwestii do rozstrzygnięcia jest czternaście, z czego praktycznie – zaraz odniosę się do nich po kolei – około dziesięciu jest bezdyskusyjnych. Akceptujemy je z podziękowaniem, bo zostały nam one wskazane słusznie.

Ostatnia zmiana – może zacznę od tego – została nam w pewnym sensie narzucona przez Sejm, więc pozostaje chyba do wyjaśnienia między biurami Sejmu i Senatu, które z tych rozwiązań jest słuszniejsze.

Jeśli chodzi o kolejne uwagi – może cofnę się do początku – to mamy poprawkę pierwszą, art. 1 pkt 2. W pkt 6, wydaje się, można zastąpić określenie „z uwzględnieniem” wyrazami „w rozumieniu”.

Podobnie druga poprawka, w ustawie o doradztwie podatkowym... Wydaje mi się, że też powinna tam być metryczka, to znaczy ustawa z datą...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, no może pan się odnieść, to nie będę tego powtarzała, bo tam jest kilka takich spraw.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Pani Minister, chciałbym tylko uściślić pewną kwestię. Czy będziemy odsyłać do przepisów przedmiotowo, czy też odeślemy do konkretnej wersji aktu normatywnego? To znaczy, możemy to zrobić tak: na zasadach i w sposób określony w przepisach o doradztwie podatkowym – czyli określamy to przedmiotowo. Możemy zrobić to też w określonych przepisach ustawy z dnia itd., itd.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Tak, tak. Wydaje mi się, że ta pierwsza formuła jest lepsza...

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Z punktu widzenia...)

...bo ustawa może się tymczasem zmienić. Wtedy się...

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Właśnie dlatego tego nie proponowałem. To będzie zależało od woli pani minister.)

Oczywiście. Wydaje mi się, że bezpieczniejsza jest ta ogólniejsza formuła, bez podawania ani numeru Dziennika Ustaw, ani konkretnej daty, bo ustawa o doradztwie podatkowym zawsze będzie jedna, a data jej może się zmieniać. Podobnie w przypadku innych regulacji prawnych.

Następnie trzecia poprawka. Dotyczy ona art. 1 pkt 43 i jest oczywiście jednoznaczna, przychyłamy się do niej. Także te wszystkie drobne sprawy, które zostały nam wskazane, jak się wydaje, są racjonalne, są konsekwencją tego.

Podobnie czwarta. Piąta – łączna alternatywa, czyli całość... Aha, tak, przewodniczący komisji jest członkiem, oczywiście. Tak, to jest tu...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak.

(Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów Joanna Dadacz: ...musi być rozłącznie, że albo jest odwołany, albo umiera.)

...albo umiera, właśnie.

Pani dyrektor mi podpowiada.

Podobnie przepisy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Kolejna propozycja poprawki, art. 1 pkt 43, w art. 76g ust. 3 – też akceptujemy tę poprawkę.

Ósma poprawka, art. 1 pkt 43, jest zasadna, łącznie właśnie z...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...ale są tu pewne wątpliwości i zatrzymalibyśmy się na chwilę przy...

(Głos z sali: Pani Minister, prosimy o numer... Może przypomni nam pani numer?)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ósma poprawka. Siódmy punkt, ósma poprawka, może tak to uściśle.

Art. 1 pkt 43 – proponowałbym jeszcze zatrzymać się na chwilę przy tym artykule, ponieważ są możliwe różne rozwiązania.

Jeśli można, pani dyrektor Dadacz miałaby do pana parę kwestii do zapytania, rozstrzygnięcia.

**Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów
Joanna Dadacz:**

Dziękuję bardzo.

Art. 6 jest tym przepisem szczególnym, mającym nam pomóc w tym, aby z przepisów ustawy o rachunkowości, które, co do zasady, wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., były wyłączone te przepisy, które muszą wejść wcześniej.

I tak pkt 1 art. 6 ma zastosowanie do tych wszystkich zmian, wynikających u ustawy o rachunkowości, które odnoszą się do dyrektywy czwartej i siódmej. Ponieważ przepisy dyrektywy wchodzi w wrześnie 2008 r., chcemy, aby te przepisy z ustawy o rachunkowości miały zastosowanie do sprawozdań finansowych sporządzanych za 2008 r., tak aby Komisja Europejska nie zarzuciła nam tego, że ustawa o rachunkowości, przyjmująca zmiany, implementująca dyrektywy, weszła zbyt późno.

Jeżeli chodzi o sprawy dotyczące pktu 2, to mieliśmy art. 76h zmienianej ustawy, który mówi o odpowiedzialności cywilnej. Naszą intencją było to, żeby, dopóki te przepisy o odpowiedzialności cywilnej nie zostaną napisane na nowo, czyli w drodze nowego rozporządzenia ministra finansów, ta odpowiedzialność cywilna nadal obowiązywała na podstawie starych przepisów. Bo nie może być takiej luki prawnej. Obecnie przedsiębiorca czy doradca podatkowy, czy biegły rewident, czy osoba, która usługowo prowadzi księgi rachunkowe, są zobowiązani do tego, żeby ubezpieczyć się z tytułu odpowiedzialności cywilnej.

Oczywiście odpowiednie rozporządzenie ministra finansów określa stawki i zasady ubezpieczenia. Nasza intencja była taka, że ten, kto się ubezpieczył, to niech będzie ubezpieczony, bo to są ubezpieczenia roczne; niech to trwa. I tak samo musimy dać czas *vacatio legis*, krótki, ale taki, żeby powstały nowe przepisy o odpowiedzialności cywilnej, bo są nowe podstawy prawne. Taka była nasza intencja. Była ona uzgadniana z sejmowym biurem legislacyjnym. Jeżeli wyszło to nie tak, jak potrzeba, to – jeżeli można zaproponować – jutro na spokojnie rozpoczęlibyśmy taką konferencję uzgodnieniową co do tego art. 6, tak żeby został on skomponowany w sposób jak najbardziej prawidłowy.

Tak samo dotyczy to poprawki, którą zgłaszał nam pan legislator, w sprawie działania komisji egzaminacyjnej. Otóż jeśli chodzi o komisję egzaminacyjną, która egzaminuje osoby chcące uzyskać certyfikat księgowy po zdaniu tego egzaminu, to może zdarzyć się taka sytuacja, że komisja będzie jeszcze działała. Nie można działania tej komisji nagle obciąć. Proces od powołania komisji egzaminacyjnej do zakończenia jej działań trwa czasami cztery do pięciu miesięcy, bo jest to powołanie decyzją ministra finansów, jest odpowiedni termin na egzamin, są odpowiednie terminy na ogłoszenie odwołań i na uwzględnienie tych odwołań. Tak że proces ten trwa.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak. I może się zdarzyć taka sytuacja, że komisja, mimo iż już nie będzie miała podstawy prawnej, bo wejdą nowe przepisy, będzie musiała zakończyć swoją działalność. I o to chcieliśmy, że tak powiem, w tym artykule zadbać. Taka była nasza intencja. Jeżeli to źle wyszło, to tak jak mówię, dzięki naszej współpracy, wydaje mi się, że bardzo dobrej, możemy te przepisy odpowiednio poprawić.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ja ze swojej strony oczywiście deklaruję gotowość do współpracy, nie ma problemu. Wiem, że te dwie sprawy można uregulować na dwa sposoby, jeżeli chodzi o art. 6 pkt 2. Musimy po prostu zdecydować, który przepis będzie podstawą obowiązku w systemie. Jeżeli chcemy, żeby jeszcze przez jakiś czas były to przepisy ustawy o doradztwie podatkowym, to oczywiście możemy to zrobić. Można oczywiście w ten sposób przeformułować pkt 2, żeby to było osiągnięte.

Niemniej wydaje się, że jeżeli chodzi o tę poprawkę zawartą w siódmym punkcie mojej opinii, w zakresie art. 80a, to ona chyba nie budzi wątpliwości.

(Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów Joanna Dadacz: Nie, nie.)

Trzeba ten art. 80a uchylić...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Skreślenie art. 80a w związku z brzmieniem takim, jakie jest teraz, art. 6 pkt 2, będzie powodowało konieczność uchYLENIA art. 80a z dniem wejścia w życie, czternaście dni od dnia ogłoszenia. Tak że w tym zakresie terminy musiałyby być również skorelowane.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch: Tak. Czyli nie powinno być art. 76h ust. 2 tak? Tu, w tym zakresie... Czy da się wycofać...)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów
Joanna Dadacz:**

Jeśli można. Na pewno zgadzamy się, że należy uchylić art. 80a.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak.)

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch: Aha, tak, tak.)

Czyli jeśli chodzi o wprowadzenie tego art. 43a, w którym uchyla się art. 80a, to jak najbardziej się z tym zgadzamy.

Natomiast chodzi nam o to drugie tiret...

I w związku też z pkt 8, który pan legislator był uprzejmy później jeszcze rozwinąć...

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dobrze.)

Bo to są dwa tematy, które łączą się w jednym punkcie art. 6.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

To ja, Pani Dyrektor, mam taki pomysł, aby art. 76h ust. 2 wchodził czternaście dni od dnia ogłoszenia, a pozostałe części art. 76h, czyli ust. 1 i następujące po ust. 2, wchodziły w życie tak jak cała ustawa, czyli od dnia 1 stycznia 2009 r.

Myślę, że w takim układzie będzie zrealizowana intencja Biura Legislacyjnego i państwa.

Jeżeli zaś chodzi o przepis przejściowy, o którym pani raczyła wspomnieć, to oczywiście zgadzam się, wiem, po co ten przepis został wprowadzony. Niemniej metoda, którą to uczyniono, powoduje, że nie osiągnięcie państwo założonego celu, bo nie utrzymuje się czasowo w mocy poszczególnych przepisów rozporządzenia. Tutaj, tak jak powiedziałem, powinien być sformułowany konkretny przepis przejściowy, który wskaże, jakie przepisy proceduralne będą miały zastosowanie do postępowań wszczętych, a niezakończonych. I to ustawodawca musi przesądzić, czy będą to przepisy nowe, czy też przepisy dotychczasowe. Dziękuję bardzo.

**Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów
Joanna Dadacz:**

Czyli, jak rozumiem, możemy to ustalić na drodze właśnie merytorycznej dyskusji w dniu jutrzejszym w godzinach rannych. Na spokojnie każdy zastanowi się, jak powinien...

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Możemy to jeszcze zgłosić na posiedzeniu plenarnym. Myślę, że państwo możecie to uzgodnić do tego czasu i któryś z senatorów z komisji po prostu zgłosi to jako poprawkę własną.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Czyli na razie te dwie sprawy zostawiamy do dyskusji i ewentualnie do zgłoszenia.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Czy państwo macie w takim razie jakieś pytanie dotyczące...?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch: Jeszcze...)

A, jeszcze, proszę...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czy są jeszcze jakieś sprawy, bo już tu państwo...

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Jeszcze trzecia sprawa – jest ten nowy tekst, który rzeczywiście napiszemy, fragment tej poprawki dwunastej.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabiel-ski: Pani minister chodzi o przepisy upoważniające, tak?)

Tak, tak.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Tylko że w tym wypadku problem pktów 44 i 45 polega na tym, że sama zmiana w zakresie nowelizacji dokonywanej ustawą, czyli wprowadzenie zmian w zakresie tych przepisów zmienianych, nie wystarczy, bo błędy popełnione są w całych przepisach upoważniających art. 81 ust. 2 i art. 82. Jeżeli zespół pani minister przygotowywałby propozycje poprawki w tym zakresie, trzeba byłoby podejść kompleksowo do wszystkich przepisów upoważniających, zawartych w tamtym art. 81 ust. 2 i art. 82.

**Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów
Joanna Dadacz:**

Jeśli można. My kierowaliśmy się zasadą, że ponieważ zmienia się podstawa prawna w ustawie o rachunkowości, muszą odpowiednio zmienić się również przepisy wykonawcze do ustawy. Tak naprawdę nie ma dużych merytorycznych zmian, jeżeli chodzi o przepisy wykonawcze do ustawy. Skorzystaliśmy z tego, że te preambuły, które były do tej pory i które na dzień dzisiejszy obowiązują, są dobre. Rozumiem, że technika prawodawcza uległa zmianie. Wolelibyśmy, żeby te przepisy, chociażby dla tych osób, które później będą stosowały przepisy wykonawcze, za bardzo się nie zmieniły, bo nie było takiej intencji, żeby przepisy zmieniać całkowicie. Każda zmiana preambuły spowoduje później zmianę merytoryczną w tekście, a nie o to nam chodziło.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Czy mogę?

Pani Dyrektor, Szanowna Komisjo! Tu nie chodzi o zmianę w zakresie preambuły, tu chodzi tak naprawdę o przekonstruowanie przepisu upoważniającego, czyli dającego ministrowi finansów kompetencje do wydawania rozporządzenia. I niestety w tym zakresie mamy związane ręce, bo konstytucja wyraźnie precyzuje budowę przepisu; wskazuje, że taki przepis obejmuje wskazanie podmiotu, który wyda akt normatywny, zakres spraw, określony bardzo precyzyjnie, oraz wytyczne dotyczące treści aktu. I my w tym momencie nie możemy nie widzieć tych wytycznych, skoro ich tutaj nie ma. To jest tylko ten problem.

Jeżeli zaś chodzi o szczegółowe zasady, to ta formuła została wskazana w Zasadach techniki prawodawczej jako typowy błąd legislacyjny. Mogę zacytować Zasady techniki prawodawczej, §65: „zakres spraw przekazywanych do uregulowania w rozporządzeniu określa się w sposób precyzyjny. Określenie tych spraw nie może być ogólnikowe, w szczególności przez posłużenie się zwrotem: „...określi szczegółowe zasady...”. To sformułowanie „określi szczegółowe zasady” zostało wskazane *expressis verbis* jako błędne. Stąd uwaga Biura Legislacyjnego. Dziękuję bardzo.

**Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów
Joanna Dadacz:**

Jeśli można, oczywiście chyląc czoło przed pana wiedzą legislacyjną, chciałabym zaproponować, abyśmy może znowu umówili się, że porozmawiamy ze sobą nie

tak na szybko, bo chcemy, żeby przepisy były dobre – tak przepisy ustawy, jak i przepisy wykonawcze. Po prostu wydaje mi się...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...że na takim forum nie przedyskutujemy tego, bo musi to być...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proponowałbym w takim razie, żebyście państwo do jutra rzeczywiście wypracowali jedno stanowisko w tym zakresie, a jeżeli stanowiska będą rozbieżne, to już komisja będzie decydować, spotykać się w trakcie posiedzenia Senatu.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Jeszcze chcę powiedzieć, że co do zasady intuicyjnie raczej uważam, że ma pan rację. Tak że prawdopodobnie będzie to załatwione.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy panie mają jeszcze jakieś uwagi dotyczące tych poprawek?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Dziękujemy jeszcze raz.

(Przewodniczący Tomasz Misiak: Czy wszystkie pozostałe też są akceptowane?)

Akceptujemy je, tak.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dobrze.

W takim razie przekazuję głos państwu senatorom.

Proszę.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Pani Minister!

Ja mam dwa pytania. Pierwsze: chciałbym, aby pani ewentualnie wyraziła swoje stanowisko, czy też oceniła, w jakim stopniu proponowana ustawa w zakresie dotyczącym przedsiębiorców i przedsiębiorstw jest ułatwieniem, uproszczeniem, a w jakim jest zwiększeniem biurokracji. To takie, jak myślę, nie najtrudniejsze pytanie.

Drugie: ustawa, jak się to czyta, powinna być wprowadzona od 1 stycznia – tak wynika z dokumentów. Z różnych powodów czas jest, mówiąc kolokwialnie, nadganiany. Czy nie będzie to rzutować w jakiś negatywny sposób na funkcjonowanie przedsiębiorstw, przedsiębiorców? Czy im go nie utrudni? Chcemy działać w zgodzie

z dyrektywami i terminami, to jest oczywiste, ale czy to nie odbije się w jakimś stopniu negatywnie na funkcjonowaniu firm? Dziękuję bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Chojna-Duch:**

Oczywiście ustawa wchodzi w życie od 1 stycznia 2009 r. Niektóre z regulacji mają inne terminy, jak zostało to już zaprezentowane, i jest ku temu określony powód. Oczywiście generalnie wszystkie przepisy tej ustawy mają na celu zwiększenie jednoznaczności – czego wyrazem jest chociażby dzisiejsza dyskusja – i uproszczenie tych przepisów dla przedsiębiorców, ułatwienie działania przedsiębiorcom.

Służą temu również regulacje europejskie. Cała istota regulacji europejskich ma na celu większą przejrzystość zarówno w zakresie prowadzenia różnego rodzaju ksiąg rachunkowych, usługowego prowadzenia tych ksiąg, jak i całej procedury dochodzenia do, można powiedzieć, lepszej ewidencji sytuacji finansowej przedsiębiorców. To jest jakby motorem tych wszystkich zmian: większa przejrzystość i właśnie to uproszczenie zasad.

Równocześnie w ustawie uproszczenia zostały dokonane właśnie po uwzględnieniu zmian. Jest możliwość odstąpienia od obowiązku zamykania, otwierania ksiąg rachunkowych w przypadku przekształcenia spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową, a także w przypadku ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu oraz niezamykania ksiąg rachunkowych, jeżeli podział jednostki następuje przez wydzielenie. To jest taki konkretny art. 12 ust. 3 i 3a.

Istotne uproszczenie dotyczy zasad przeliczania operacji w walutach obcych na złote, obowiązujących w ustawie o podatku dochodowym.

Jest możliwość ustalania kosztów przetworzenia produktów bez uwzględnienia poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych, jeżeli sprawozdanie finansowe jednostki nie podlega obowiązkowemu badaniu.

I wreszcie możliwość prowadzenia ksiąg rachunkowych jednostki w jej oddziale także służy ułatwieniu przedsiębiorcy prowadzenia jego działalności.

Nie ma żadnego przepisu, który wprowadzałby jakiekolwiek utrudnienia, a wręcz przeciwnie – te konkretne przykłady wskazują na to, że ustawa dąży do tego uproszczenia, o którym mówił pan senator.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś inne pytania?

Proszę bardzo.

Senator Tadeusz Gruszka:

Mam taką uwagę porządkującą, dotyczącą art. 3. Dopisano pkt 5a, który nijak ma się do pktu 5. Moja propozycja byłaby taka, aby ten punkt nazwać pktem 6, a ten, który jest pktem 6 – pktem 6a. Dlaczego tak? Uzasadniam natychmiast. Chcemy połączyć definicję członka organu jednostki, która teraz jest przy pktcie 5, gdzie mowa jest o krajowych środkach płatniczych, z definicją kierownika jednostki, co bardziej koreluje – chodzi o przyporządkowanie i rozbięcie na pkt 6 i pkt 6a.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Chojna-Duch: Przepraszam, nie mamy tego punktu, w art. 3 są tylko trzy ustępy.)

Materiał porównawczy – takim czymś dysponujemy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Panie Senatorze, jak rozumiem, wolą pana senatora jest to, aby definicja członka organu jednostki była w słowniczku ustawy umieszczona w innym miejscu, tak?

Senator Tadeusz Gruszka:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...gdzie powinno się znaleźć – tam, gdzie mówimy o osobach. Mówimy o członku organu jednostki w pkt 5, gdzie jest mowa o środkach płatniczych, a pkt 6 tej ustawy, dodany też albo zmieniony, mówi o kierowniku jednostki, więc o osobie. Moja intencja jest taka, żeby było to razem, tam, gdzie mówimy o osobach.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Panie Senatorze, problem polega na tym, że tak naprawdę ta definicja znajdzie się nie w pkt 5, ale pomiędzy pkt 5 a pkt 6. A więc, jako że nie zmieniamy numerów jednostek redakcyjnych w ramach artykułów w związku z dodaniem nowej definicji, będzie ona umiejscowiona pomiędzy definicją krajowych środków płatniczych a definicją kierownika jednostki. W związku z tym, jak się wydaje, ta kolejność: członek organu jednostki, kierownik jednostki, znajdowałyby uzasadnienie. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów
Joanna Dadacz:**

Jeśli można dodać, ten pkt 5a jak najbardziej nie jest punktem przypadkowym. Wprowadzenie definicji członka organu jednostki związane jest z implementacją dyrektywy. Oczywiście, patrząc na cały słowniczek, jak najbardziej chcieliśmy ten punkt umieścić w takim miejscu, żeby w jednolitym tekście ustawy ten słowniczek był jak najbardziej czytelny. Gdybyśmy go umieścili na przykład na końcu słowniczka, to odbiorca trochę by skakał po tej ustawie. Najpierw w pkt 6 miałby kierownika jednostki, a na końcu, w którymś tam punkcie, 44 czy 45, miałby nagle definicję członka organu jednostki. Chcieliśmy zrobić to systemowo i to umieszczenie w pkt 5a pomiędzy dotychczasowym pkt 5 a pkt 6 jest nieprzypadkowe.

(Senator Tadeusz Gruszka: Jeżeli można...)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę bardzo.

Senator Tadeusz Gruszka:

Nie wskazywałem, żeby dać to na końcu, bo byłoby to nielogiczne. Proponowałem, żeby członek organu jednostki był w pktcie 6, a kierownik jednostki w pktcie 6a. Porządek zachowujemy, a przyporządkowujemy to, co wskazywałem na początku.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Opinia Biura Legislacyjnego jest negatywna. Jak widzę, pan się...

Panie Senatorze, wyjaśnienia już słuchaliśmy, a jeżeli pan senator chce zgłosić taką poprawkę, to można ją przygotować i zgłosić w formie pisemnej.

Czy ktoś z państwa ma jakieś pytania?

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Iwan:

W artykule... Tutaj jest ta definicja kierownika jednostki. Rozumie się przez to członka zarządu lub innego organu zarządzającego – i jest to dla mnie zupełnie jasne – a jeżeli organ jest wieloosobowy, członków tego organu. I dalej znów jest wszystko jasne. Czy kierownik jest wieloosobowy?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Chojna-Duch:

To już było wielokrotnie wyjaśniane, w Sejmie również.

Pani Dyrektor, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Rachunkowości w Ministerstwie Finansów

Joanna Dadacz:

Konstrukcja ustawy jest taka, że za rachunkowość w jednostce odpowiada kierownik jednostki.

(*Senator Stanisław Iwan: Tak.*)

Teraz tak: w spółce jednoosobowej kierownikiem jednostki będzie właściciel.

(*Senator Stanisław Iwan: Jednoosobowy zarząd.*)

Tak.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę na przykład spółki prawa handlowego, to zarząd w rozumieniu ustawy o rachunkowości jest kierownikiem jednostki. A zarząd może być wieloosobowy. Pójdę dalej. Jeżeli mamy sprawozdanie finansowe, to...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(*Senator Stanisław Iwan: Dobrze, to ja już rozumiem. Rozumiem.*)

...kierownik jednostki, czyli wszyscy członkowie.

(*Senator Stanisław Iwan: Wszyscy muszą się podpisać. Oczywiście, dobrze. Dziękuję.*)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie.

Dziękuję.

W takim razie przystąpimy do głosowania nad poprawkami zaproponowanymi przez Biuro Legislacyjne.

Proszę bardzo, będziemy głosować po kolei.

Może już tak króciutko tylko, bo rozumiem, że co do tych trzech poprawek państwo będziecie jeszcze uzgadniać szczegóły.

Prosiłbym w takim razie po kolei.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Poprawka pierwsza do art. 1 pkt 2, pkt 6. Wyrazy „z uwzględnieniem” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu”.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Kto jest przeciw? (0)

Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję bardzo.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna poprawka. W art. 1 w pkt 46, w art. 76a w ust. 2 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie: „na zasadach i w sposób określony w przepisach o doradztwie podatkowym”.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)

Jednogłośnie.

Dziękuję.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejne poprawki – może już nie będę ich czytał, bo są dosyć obszerne. Chodzi o to, aby certyfikat księgowy i duplikat certyfikatu księgowego wydawane były na wniosek zainteresowanej osoby.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Jednogłośnie.
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna poprawka dotyczy uwzględnienia tego, że przewodniczący komisji jest członkiem komisji, a także uwzględnienia krótszej kadencji w przypadku zmarłego członka komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna poprawka dotyczy doprecyzowania odesłań. Wyrazy „odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę”. Dotyczy to art. 1 pkt 43, art. 76f ust. 8 i 9 oraz art. 76i pkt 5.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna poprawka dotyczy tego, aby zmiany danych zamieszczonych w wykazie zgłaszane były ministrowi prowadzącemu wykaz.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna poprawka to będzie poprawka siódma, tირet pierwsze. Dotyczy ona uchYLENIA art. 80a. Proponuję, aby komisja przyjęła poprawkę w zakresie tირet pierwszego. Jeżeli chodzi o tირet drugie, będziemy nad tym pracowali.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki w takiej formie? (12)
Dziękuję bardzo.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna, ósma poprawka dotyczy przepisów upoważniających. Będziemy nad nią pracowali.

Poprawkę dziewiątą wycofałem.

Poprawka dziesiąta dotyczy art. 2 ust. 3. Wyraz „złożyły” zastępuje się wyrazem „złożą”.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Kolejna poprawka dotyczy art. 4 ust. 1. Chodzi o zastosowanie prawidłowej formuły legislacyjnej.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Jeżeli chodzi o poprawkę dwunastą, to nad nią będziemy pracowali.

Poprawka trzynasta dotyczy zastosowania poprawnej formuły legislacyjnej w zakresie przepisu dotyczącego powołania komisji egzaminacyjnej.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)
Dziękuję.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Ostatnia poprawka, czternasta, jest analogiczna do tej, która dotyczyła art. 4 ust. 1. Chodzi o zastosowanie właściwej formuły legislacyjnej przepisu przejściowego, utrzymującego tymczasowo w mocy przepisy wykonawcze, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)

Dziękuję bardzo.

Czyli to wszystkie poprawki.

W takim razie głosujemy nad całością ustawy razem z poprawkami, które zaproponowało Biuro Legislacyjne.

Kto z państwa jest za przyjęciem całości ustawy? (12)

Dziękuję bardzo.

Dziękuję bardzo pani minister, dziękuję pani poseł sprawozdawcy.

Przechodzimy do...

Jeszcze sprawozdawca komisji.

Pan senator Jurcewicz?

Senator Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję za wyróżnienie. Tak.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Jurcewicz.

Przechodzimy do punktu drugiego – powołanie podkomisji „Przyjazne państwo”.

Szanowni Państwo, króciutko tytułem wprowadzenia.

W Sejmie została powołana Komisja Nadzwyczajna „Przyjazne Państwo”, która będzie zajmować się sprawami odbiurokratyzowania gospodarki oraz zmianami przepisów w zakresie ułatwiającym przedsiębiorcom funkcjonowanie.

Rozmawialiśmy już na ten temat z panem marszałkiem i w ramach oszczędności nie chcielibyśmy tworzyć osobnej komisji, która byłaby równoległym bytem w stosunku do komisji sejmowej. Chcemy jednak również przyspieszyć prace nad planowanymi zmianami dotyczącymi ustaw, które będą wychodzić z Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” z Sejmu. Pan marszałek złożył propozycję, żeby w ramach naszej komisji powstała podkomisja „Przyjazne państwo”, która zajmie się tymi wszystkimi zmianami.

Żeby taka podkomisja mogła powstać, nasza Komisja Gospodarki Narodowej musi się zwrócić z oficjalnym wnioskiem do pana marszałka o możliwość utworzenia takiej podkomisji i dopiero wówczas powtórnie przegłosować stworzenie tej podkomisji już z konkretnymi członkami.

Jedyną informacją, którą będziemy musieli podać do pana marszałka, jest liczba osób; zaraz jeszcze uzupełni to pan z Biura Legislacyjnego. Państwo macie projekt uchwały w tym zakresie.

Przekazuję głos przedstawicielowi Biura Legislacyjnego. Proszę.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Komisja Gospodarki Narodowej może powołać podkomisję za zgodą marszałka Senatu, który to zasięga opinii Prezydium Senatu w tej sprawie. Marszałek Senatu będzie wyrażał zgodę w oparciu o projekt uchwały Komisji Gospodarki Narodowej, który macie państwo tutaj. Projekt ten zostanie dołączony do pisma pana przewodniczącego, które będzie skierowane na ręce pana marszałka.

Ze względu na fakt, że komisja jeszcze nie wybrała członków, którzy będą ją reprezentowali w podkomisji „Przyjazne państwo”, decyzja w sprawie liczby członków jest bardzo ważna. Marszałek musi wiedzieć, czy to będzie czterech członków, czy siedmiu, czy maksymalnie sześciu. W tym zakresie komisja musi marszałka poinformować tak, żeby miał on jasność.

Jeżeli chodzi o zakres spraw, to jego określenie jest również warunkiem koniecznym, aby marszałek mógł mieć dostateczną wiedzę o tym, czy taka podkomisja będzie potrzebna i czy ma wyrazić zgodę, czy też nie. Zakres działania takiej podkomisji musi mieścić się precyzyjnie w zakresie spraw, którymi może zajmować się Komisja Gospodarki Narodowej. W związku z tym zakres działania podkomisji musi mieścić się w zakresie określonym w załączniku do Regulaminu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej – to jest pkt 1, który określa sferę działania Komisji Gospodarki Narodowej.

W projekcie pojawiły się sprawy społeczne i gospodarcze. Wydaje się, że z punktu widzenia zakresu spraw, którymi zajmuje się komisja, sprawy społeczne, tak nazwane, w tym zakresie art. 2 projektu uchwały znaleźć się raczej nie powinny. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proponowałem, żeby zmienić akurat ten zapis na „sprawy społeczno-gospodarcze”, bo sprawy społeczno-gospodarcze to chociażby sprawy ZUS, to chociażby sprawy kodeksu pracy, które dzisiaj formalnie przyporządkowane są Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, a niewątpliwie są powiązane z życiem gospodarczym. Myślę, że na taką wersję możemy się zgodzić. Tak?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Myślę, że tak. Jeszcze ewentualnie pod rozwagę poddaję sformułowanie następujące: lub zbędnych przepisów regulujących sprawy społeczne, gospodarcze, mieszczące się w zakresie działania komisji.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

W takim razie, nie wiem... Musimy przyjąć uchwałę w sprawie, tak? Składu jeszcze nie będziemy dzisiaj powoływać, bo jeśli o to chodzi, to tylko określimy liczebność. Ale musimy przyjąć uchwałę z wnioskiem do pana marszałka. Tak, dobrze?

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tak.)

Dobrze.

Szanowni Państwo, otwieram dyskusję na ten temat, bo oczywiście jeżeli państwo macie jakieś pytania, to również można je teraz zadać.

Proszę, czy jest ktoś z państwa chętny? Nie ma chętnych.

Moja propozycja co do liczby członków podkomisji ze względu na sprawność organizacyjną... Oczywiście musimy taką utrzymać i także sens logiczny wydzielenia podkomisji jest wtedy, kiedy może ona działać szybciej, sprawniej i szybciej zbierać kworum przy swoich pracach. Moja propozycja jest taka, żeby w tej podkomisji było dziewięć osób. W naszej komisji są obecnie dwadzieścia cztery osoby.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabiel-ski: Do dziewięciu osób, maksymalnie do dziewięciu.)

Do dziewięciu osób.

Czy państwo taką propozycję liczby osób popieracie? Czy uważacie, że jest to dobry pomysł?

(Głos z sali: Tak.)

Dobrze. To w takim razie proponuję przyjęcie wniosku do marszałka Senatu z prośbą o możliwość powołania podkomisji „Przyjazne państwo” z załączoną uchwałą, ze zmianą, którą zaproponował pan z Biura Legislacyjnego, z liczbą do dziewięciu członków podkomisji.

Kto z państwa jest za tak sformułowanym wnioskiem? (11)

Jednomyślnie.

Dziękuję uprzejmie.

W takim razie wniosek ten podpiszę i skieruję do pana marszałka.

Czy są jeszcze jakieś pytania lub wnioski, dotyczące dzisiejszego posiedzenia komisji?

Jeżeli nie ma, to dziękuję państwu uprzejmie i do zobaczenia na jutrzejszym posiedzeniu Senatu.

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 07)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851